Dokument ten służy wyłącznie do celów informacyjnych i nie ma mocy prawnej. Unijne instytucje nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jego treść. Autentyczne wersje odpowiednich aktów prawnych, włącznie z ich preambułami, zostały opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej i są dostępne na stronie EUR-Lex. Bezpośredni dostęp do tekstów urzędowych można uzyskać za pośrednictwem linków zawartych w dokumencie

►**B**

DYREKTYWA RADY

z dnia 19 marca 1987 r.

w sprawie ograniczania zanieczyszczenia środowiska azbestem i zapobiegania temu zanieczyszczeniu

(87/217/EWG)

(Dz.U. L 85 z 28.3.1987, s. 40)

zmieniona przez:

		Dziennik Urzędowy		
		nr	strona	data
►**M1**	Dyrektywa Rady 91/692/EWG z dnia 23 grudnia 1991 r.	L 377	48	31.12.1991
►**M2**	Rozporządzenie Rady (WE) nr 807/2003 z dnia 14 kwietnia 2003 r.	L 122	36	16.5.2003
►**M3**	Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/853 z dnia 30 maja 2018 r.	L 150	155	14.6.2018

zmieniona przez:

►**A1**	Akt Przystąpienia Austrii, Szwecji i Finlandii	C 241	21	29.8.1994

▼B

DYREKTYWA RADY

z dnia 19 marca 1987 r.

w sprawie ograniczania zanieczyszczenia środowiska azbestem i zapobiegania temu zanieczyszczeniu

(87/217/EWG)

Artykuł 1

1. Celem niniejszej dyrektywy jest ustanowienie środków i uzupełnienie przepisów już obowiązujących, w celu zapobiegania i zmniejszania zanieczyszczenia azbestem w interesie ochrony zdrowia ludzkiego i środowiska.

2. Niniejszą dyrektywę stosuje się bez uszczerbku dla przepisów ustanowionych w dyrektywie 83/477/EWG.

Artykuł 2

Do celów niniejszej dyrektywy:

1) *Azbest* oznacza następujące krzemiany włókniste:

— krokidolit (azbest niebieski),

— aktynolit,

— antofilit,

— chryzotyl (azbest biały),

— amozyt (azbest brązowy),

— tremolit.

2) *Azbest surowy* oznacza:

produkt powstały z pierwotnego kruszenia rudy azbestu.

3) *Stosowanie azbestu* oznacza:

działania związane z obsługiwaniem ilości większej niż 100 kilogramów surowego azbestu rocznie, które dotyczą:

a) produkcji rudy surowego azbestu, z wyłączeniem każdego procesu bezpośrednio związanego z wydobywaniem rudy, i/lub

b) wytwarzania i przemysłowej obróbki następujących produktów przy wykorzystaniu surowego azbestu: cementu azbestowego lub produktów z cementu azbestowego, produktów ciernych z azbestu, filtrów azbestowych, azbestowych materiałów włókienniczych, papieru i tektury azbestowej, spoin azbestowych, azbestowych materiałów opakowaniowych i usztywniających, azbestowych pokryć podłogowych, wypełniaczy azbestowych.

4) *Praca z produktami zawierającymi azbest* oznacza:

działania inne niż stosowanie azbestu, w wyniku których azbest może być uwalniany do środowiska.

5) *Odpady* oznaczają:

każdą substancję lub przedmiot szczegółowo określony w art. 1 dyrektywy 75/442/EWG ([1]).

([1]) Dz.U. L 194 z 25.7.1975, str. 47.

▼B

Artykuł 3

1. Państwa Członkowskie podejmują środki niezbędne w celu zapewnienia, że emisja azbestu do powietrza i odprowadzanie azbestu do środowiska wodnego oraz wytwarzanie stałych odpadów azbestu, będą na ile to możliwe, zmniejszane u źródła i będzie się im zapobiegać. W przypadku stosowania azbestu środki te powinny pociągać za sobą zastosowanie najlepszej dostępnej technologii, niepowodującej jednak nadmiernych kosztów, włączając w to, gdzie to właściwe, przetwórstwo odpadów lub ich unieszkodliwianie.

2. W przypadku zakładów istniejących, określonych w ust. 1, wymóg stosowania najlepszej dostępnej technologii, niepociągającej za sobą nadmiernych kosztów, w celu zmniejszenia i eliminacji emisji azbestu do powietrza, powinien być stosowany przy uwzględnieniu elementów określonych w art. 13 dyrektywy 84/360/EWG.

Artykuł 4

1. Bez uszczerbku dla art. 3 Państwa Członkowskie podejmują środki niezbędne do zapewnienia, by stężenie azbestu, emitowanego przewodami odprowadzającymi do powietrza w czasie stosowania azbestu, nie przekroczyło wartości dopuszczalnej wynoszącej 0,1 mg/m^3 (miligramów azbestu na m^3 powietrza odprowadzanego).

2. Państwa Członkowskie mogą wyłączyć spod obowiązku określonego w ust. 1 zakłady emitujące łącznie mniej niż 5000 m^3/godzinę gazów odlotowych, gdy emisja azbestu do powietrza wynosi nie więcej niż 0,5 gramów na godzinę, w dowolnym czasie w zwykłych warunkach działalności.

W przypadku gdy stosuje się takie wyłączenie, właściwe władze Państw Członkowskich podejmują odpowiednie środki w celu zapewnienia, by progi, określone w akapicie pierwszym, nie zostały przekroczone.

Artykuł 5

Państwa Członkowskie podejmują środki niezbędne w celu zapewnienia, że:

a) wszystkie ścieki powstające przy produkcji cementu azbestowego podlegają recyklingowi; w przypadku gdy taki recykling nie jest uzasadniony ekonomicznie, Państwa Członkowskie podejmują środki niezbędne w celu zapewnienia, że usuwanie odpadów płynnych zawierających azbest nie spowoduje zanieczyszczenia środowiska wodnego oraz innych elementów środowiska, łącznie z powietrzem.

   W tym celu:

   — całkowita dopuszczalna zawartość zawiesiny ogólnej wynosi 30 gramów na m^3 odprowadzanych ścieków,

   — właściwe władze Państw Członkowskich określą dla każdego zakładu, którego to dotyczy, dopuszczalną objętość zrzutów do wody, w postaci całkowitej ilości odprowadzonej zawiesiny ogólnej na tonę produktu, biorąc pod uwagę określoną sytuację zakładu.

   Ograniczenia te odnoszą się do punktu, w którym ścieki opuszczają zakład przemysłowy.

b) Wszystkie ścieki powstające przy produkcji papieru azbestowego lub płyt podlegają recyklingowi.

   Jednakże zrzut ścieków, zawierających nie więcej niż 30 gramów zawiesiny ogólnej na m^3 wody, może być dopuszczalny w czasie rutynowego oczyszczania lub podczas przeprowadzania prac remontowych w zakładzie.

▼B

Artykuł 6

1. Państwa Członkowskie podejmują środki niezbędne do zapewnienia, by w regularnych odstępach czasu prowadzone były pomiary emisji do powietrza i zrzutów do wód odprowadzanych z zakładów, do których odnoszą się wartości dopuszczalne przewidziane w art. 4 i 5.

2. Procedury i metody pobierania próbek, w celu sprawdzania zgodności z powyższymi wartościami dopuszczalnymi, oraz metody wykonywania analiz powinny być zgodne z opisanymi w Załączniku lub z dowolną inną procedurą albo metodą dającą porównywalne wyniki.

3. Państwa Członkowskie powiadamiają Komisję o stosowanych procedurach i metodach, łącznie z przekazaniem informacji potrzebnych do oceny, czy te procedury i metody są odpowiednie. Na podstawie przekazanych informacji Komisja będzie dokonywać oceny równoważności stosowanych procedur oraz metod i złoży sprawozdanie Radzie pięć lat po notyfikacji dyrektywy.

Artykuł 7

Państwa Członkowskie podejmują środki niezbędne w celu zapewnienia, że:

— wykorzystywanie, w różnych celach, produktów zawierających azbest nie powoduje znaczącego zanieczyszczenia środowiska przez włókna lub pył azbestowy,

— rozbiórka budynków, konstrukcji i instalacji zawierających azbest oraz usuwanie stamtąd azbestu lub materiałów zawierających azbest, powodujące uwalnianie włókien lub pyłu azbestowego, nie spowodują znaczącego zanieczyszczenia środowiska azbestem; za wystarczające działanie w tym zakresie należy uznać, że plan prac przewidziany w art. 12 dyrektywy 83/477/EWG zaleca wprowadzenie wszystkich niezbędnych środków zapobiegawczych.

Artykuł 8

Bez uszczerbku dla dyrektywy 78/319/EWG ([1]), ostatnio zmienionej Aktem Przystąpienia z 1985 r., Państwa Członkowskie podejmują środki niezbędne w celu zapewnienia, że:

— w trakcie transportu i składowania odpadów zawierających włókna lub pył azbestowy, włókna i pył nie są uwalniane do powietrza oraz nie następuje rozlew żadnych cieczy, które mogą zawierać włókna azbestowe,

— w przypadku gdy odpady zawierające włókna lub pył azbestowy są składowane w miejscach przeznaczonych do tego celu, odpady te są, w zależności od warunków miejscowych, poddawane takim zabiegom, tak opakowane lub przykryte, by zapobiec uwalnianiu cząstek azbestu do środowiska.

Artykuł 9

Państwo Członkowskie może w celu ochrony zdrowia ludzkiego i środowiska wprowadzić przepisy bardziej rygorystyczne niż zawarte w niniejszej dyrektywie, zgodnie z warunkami ustanowionymi w Traktacie.

([1]) Dz.U. L 84 z 31.3.1978, str. 43.

▼B

Artykuł 10

Procedura przewidziana w art. 11 i 12 umożliwia dostosowanie Załącznika do postępu technicznego i należy jej przestrzegać przy każdej zmianie metod pobierania i analizy próbek wymienionych w Załączniku. Dostosowanie w żaden bezpośredni ani pośredni sposób nie może spowodować zmiany wartości dopuszczalnych, podanych w art. 4 i 5.

Artykuł 11

Ustanawia się Komitet ds. dostosowania niniejszej dyrektywy do postępu naukowego i technicznego, zwany dalej „Komitetem", składający się z przedstawicieli Państw Członkowskich, któremu przewodniczy przedstawiciel Komisji.

▼M2

_____

Artykuł 12

1. Komisję wspomaga Komitet ds. Dostosowania Niniejszej Dyrektywy do Postępu Naukowo-Technicznego.

2. W przypadku odniesienia do niniejszego artykułu stosuje się art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE ([1]).

Okres ustanowiony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE ustala się na trzy miesiące.

3. Komitet uchwala swój regulamin wewnętrzny.

▼B

Artykuł 13

▼M3

_____

▼B

2. W miarę potrzeby, w świetle rozwoju wiedzy medycznej i postępu technicznego, Komisja przedstawi dalsze wnioski mające na celu zapobieganie i zmniejszanie zanieczyszczenia azbestem w interesie ochrony zdrowia ludzkiego i środowiska.

Artykuł 14

1. Z zastrzeżeniem ust. 2, Państwa Członkowskie wprowadzą w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy, nie później niż do dnia 31 grudnia 1988 r. i niezwłocznie powiadomią o tym Komisję.

2. Państwa Członkowskie możliwie najszybciej przyjmą i opublikują przepisy niezbędne do wykonania art. 4 i 5, a w żadnym wypadku nie później niż do dnia 30 czerwca 1991 r. w przypadku zakładów wybudowanych lub zatwierdzonych do budowy przed datą ustaloną w ust. 1.

3. Państwa Członkowskie przekażą Komisji teksty przepisów prawa krajowego, przyjęte w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 15

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

([1]) Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.

▼B

ZAŁĄCZNIK

METODY POBIERANIA PRÓBEK I ANALIZ

A. ODPROWADZANIE ŚCIEKÓW

Referencyjną metodą analizy w celu oznaczenia całkowitej zawiesiny ogólnej (substancja przesączalna z próbki niestrąconej), wyrażonej w mg/l, jest sączenie przez filtr membranowy o średnicy porów 0,45 μm, suszenie w 105 °C oraz ważenie ([1]).

Próbki muszą być pobierane w taki sposób, aby były reprezentatywne dla ścieków odprowadzanych przez okres 24 godzin.

Oznaczanie musi być wykonywane z precyzją ([2]) ± 5 % i dokładnością ([2]) ± 10 %.

B. SPECYFIKACJE, KTÓRE NALEŻY WYPEŁNIĆ PRZY WYBORZE METODY POMIARU EMISJI DO POWIETRZA

I. **Metoda grawimetryczna**

1. Metoda grawimetryczna pozwala na pomiar całkowitej ilości pyłu emitowanego przez przewody odprowadzające.

   Należy uwzględnić stężenie azbestu w pyle. Jeśli wymagane są pomiary stężenia azbestu w pyle, należy je mierzyć lub oszacować. Decyzję o częstotliwości wykonywania takich pomiarów podejmują organy kontrolujące zależnie od rodzaju zakładu i jego produkcji, jednak początkowo pomiary powinny być wykonywane z częstotliwością nie mniejszą niż raz na sześć miesięcy. W przypadku, gdy Państwo Członkowskie ustaliło, że stężenie nie wykazuje znaczącej zmienności, częstotliwość wykonywania pomiarów może zostać zmniejszona. W przypadku, gdy nie są wykonywane okresowe pomiary, wartość dopuszczalną, określoną w art. 4 niniejszej dyrektywy, stosuje się do całkowitej emisji pyłu.

   Pobieranie próbek jest wykonywane przed każdym rozcieńczeniem mierzonego strumienia.

2. Pobieranie próbek musi być wykonywane z precyzją ± 40 % i dokładnością ± 20 % wartości dopuszczalnej. Granica wykrywalności musi wynosić 20 %. W celu ustalenia zgodności z wartością dopuszczalną, wykonywane są, co najmniej dwa pomiary w tych samych warunkach.

3. *Działanie instalacji*

   Pomiary są ważne tylko w przypadku gdy próbki pobierane są w trakcie normalnego działania instalacji.

4. *Wybór punktu pobierania próbek*

   Próbki pobierane są w punkcie, w którym zapewniony jest laminarny przepływ powietrza. W stopniu, w jakim to możliwe, należy unikać turbulencji oraz przeszkód, które mogłyby zakłócić przepływ powietrza.

5. *Zmiany wymagane do pobierania próbek*

   Wykonywane są odpowiednie otwory w przewodach oraz specjalne podesty do pobierania próbek.

6. *Pomiary, jakie należy wykonać przed pobraniem próbek*

   Przed rozpoczęciem pobierania próbek konieczne jest wykonanie pomiaru temperatury powietrza i ciśnienia oraz prędkości przepływu w przewodzie. Temperatura powietrza oraz ciśnienie mierzone są wzdłuż układu pomiarowego przy normalnym przepływie. W wyjątkowych warunkach konieczne jest również dokonanie pomiarów stężenia pary wodnej, by możliwe było odpowiednie skorygowanie wyników.

([1]) Patrz załącznik III do dyrektywy 82/883/EWG (Dz.U. L 378 z 31.12.1982, str. 1).

([2]) Kwestie te zostały określone w art. 2 dyrektywy 79/869/EWG (Dz.U. L 271 z 29.10.1979, str. 44) zmienionej dyrektywą 81/855/EWG (Dz.U. L 319 z 7.11.1981, str. 16).

▼B

7. *Wymogi ogólne dotyczące procedury pobierania próbek*

Zgodnie z procedurą, wymagane jest pobieranie próbek powietrza z przewodu przenoszącego emisje pyłu azbestowego do filtra oraz dokonanie pomiaru zawartości azbestu w pyle zatrzymanym na filtrze.

7.1. Najpierw należy sprawdzić szczelność układu pobrania, aby uniknąć błędów pomiarowych. W tym celu końcówka urządzenia pobierającego próbki powinna być dokładnie uszczelniona, a pompa uruchomiona. Współczynnik nieszczelności nie powinien przekraczać 1 % normalnego przepływu, z którego pobierane są próbki.

7.2. Pobieranie próbek wykonywane jest w warunkach izokinetycznych.

7.3. Czas pobierania próbek jest zależny od rodzaju monitorowanego procesu oraz stosowanego układu pobierania próbek. Czas pobierania próbek powinien być wystarczający do zebrania odpowiedniej ilości materiału do zważenia. Materiał powinien być reprezentatywny dla całego monitorowanego procesu.

7.4. Gdy filtr do pobierania próbek nie jest umieszczony bezpośrednio przy końcówce pobierającej, zasadnicze znaczenie ma odzyskanie materiału osadzonego w urządzeniu pobierającym.

7.5. Końcówka urządzenia pobierającego oraz liczba punktów pobrań jest określana zgodnie z przyjętą normą krajową.

8. *Rodzaj filtra do pobierania próbek*

8.1. Wybór filtra zależy od rodzaju stosowanej metody analizy. Przy metodzie grawimetrycznej preferowane są filtry z włókna szklanego.

8.2. Wymagana jest minimalna skuteczność filtracyjna 99 %, jak szczegółowo określono w odniesieniu do testu DOP przy użyciu aerozolu z cząsteczkami o średnicy 0,3 μm.

9. *Ważenie*

9.1. Należy używać odpowiedniej wagi o dużej dokładności.

9.2. W celu osiągnięcia wymaganej dokładności ważenia zasadnicze znaczenie ma staranne oczyszczenie filtrów przed i po pobraniu próbek.

10. *Przedstawienie wyników*

Oprócz danych z pomiarów, wyniki powinny zawierać dane dotyczące temperatury, ciśnienia i przepływu oraz odpowiednie informacje, takie jak: prosty schemat przedstawiający położenie punktów pobierania próbek, wymiary przewodów, objętości pobranych próbek oraz metodę obliczania wyników. Wyniki przeliczane są dla normalnej temperatury (273 K) oraz ciśnienia (101,3 kPa).

II. **Metoda liczenia włókien**

Jeśli do sprawdzania zgodności z wartością dopuszczalną ustaloną w art. 4 dyrektywy, z zastrzeżeniem przepisów art. 6 ust. 3 dyrektywy, korzysta się z metody liczenia włókien, można stosować współczynnik konwersji dwóch włókien/ml do 0,1 mg/m^3 pyłu azbestowego.

Do celów niniejszej dyrektywy włóknem jest każdy obiekt o długości większej niż 5 μm, szerokości mniejszej niż 3 μm, oraz stosunku długości do szerokości większym niż 3/1, policzalny w mikroskopii optycznej fazowo-kontrastowej przy zastosowaniu europejskiej metody referencyjnej opisanej w załączniku I do dyrektywy 83/477/EWG.

Przy stosowaniu metody liczenia włókien muszą być spełnione następujące warunki:

1. Metoda musi pozwalać na pomiar stężenia policzalnych włókien w emitowanych gazach.

Decyzję o częstotliwości wykonywania takich pomiarów podejmują organy kontrolujące zależnie od rodzaju zakładu i jego produkcji, z tym, że pomiary powinny być wykonywane nie rzadziej niż raz na sześć miesięcy. Gdy nie są wykonywane pomiary okresowe, wartość dopuszczalną określoną w art. 4 stosuje się do całkowitej emisji pyłu.

Pobieranie próbek wykonywane jest przed każdym rozcieńczeniem mierzonego strumienia.

▼B

2. *Działanie instalacji*

Wyniki pomiarów są uznane za ważne tylko w przypadku gdy próbki pobierano w trakcie normalnego działania instalacji.

3. *Wybór punktu pobierania próbek*

Próbki powinny być pobierane w punkcie, w którym zapewniony jest laminarny przepływ powietrza. Należy unikać turbulencji i przeszkód, które mogą zakłócać przepływ powietrza.

4. *Zmiany wymagane do pobierania próbek*

Wykonywane są odpowiednie otwory w przewodach oraz specjalne podesty do pobierania próbek.

5. *Pomiary, jakie należy wykonać przed pobraniem próbek*

Przed rozpoczęciem pobierania próbek należy wykonać pomiar temperatury i ciśnienia oraz prędkości przepływu w przewodzie. Temperatura powietrza oraz ciśnienie mierzone są wzdłuż układu pomiarowego przy normalnym przepływie. W wyjątkowych warunkach konieczne jest również dokonanie pomiarów stężenia pary wodnej, by możliwe było odpowiednie skorygowanie wyników.

6. *Wymogi ogólne dotyczące procedury pobierania próbek*

Zgodnie z procedurą wymagane jest pobieranie próbek powietrza z przewodu przenoszącego pył azbestowy do filtra oraz dokonanie pomiaru policzalnych włókien azbestu w pyle zatrzymanym na filtrze.

6.1. Najpierw należy sprawdzić szczelność układu pomiarowego, aby uniknąć błędów pomiarowych. W tym celu końcówka urządzenia pobierającego próbki powinna być dokładnie uszczelniona, a pompa uruchomiona. Współczynnik nieszczelności nie powinien przekraczać 1 % normalnego przepływu, z którego pobierane są próbki.

6.2. Pobieranie próbek w przewodzie wykonywane jest w warunkach izokinetycznych.

6.3. Czas pobierania próbek jest zależny od rodzaju monitorowanego procesu oraz rozmiaru stosowanej dyszy pobierającej. Czas pobierania powinien być wystarczający do zebrania na filtrze 100–600 policzalnych włókien azbestu/mm^2. Ma to być ilość reprezentatywna dla całego monitorowanego procesu.

6.4. Końcówka urządzenia pobierającego oraz liczba punktów pobrań jest określana zgodnie z przyjętą normą krajową.

7. *Rodzaj filtra do pobierania próbek*

7.1. Wybór filtra zależy od stosowanej techniki pomiaru. W przypadku metody policzalnych włókien należy stosowane są filtry membranowe (mieszanina estrów celulozy lub azotan celulozy) o nominalnej wielkości porów 5 μm, z nadrukowanymi kwadratami i o średnicy 25 mm.

7.2. Wymagana jest minimalna skuteczność filtracyjna filtra do pobierania próbek przy stosowaniu metody policzalnych włókien azbestowych wynosząca 99 %.

8. *Liczenie włókien*

Metoda liczenia włókien jest zgodna z europejską metodą referencyjną, zamieszczoną w załączniku I do dyrektywy 83/477/EWG.

9. *Przedstawienie wyników*

Oprócz danych z pomiarów, wyniki powinny zawierać dane dotyczące temperatury, ciśnienia i przepływu oraz odpowiednie informacje, takie jak: prosty schemat przedstawiający położenie punktów pobierania próbek, wymiary przewodów, objętości pobranych próbek oraz metodę obliczania wyników. Wyniki przeliczane są dla normalnej temperatury (273 °K) oraz ciśnienia (101,3 kPa).